

Algoritmusok és adatszerkezetek I.

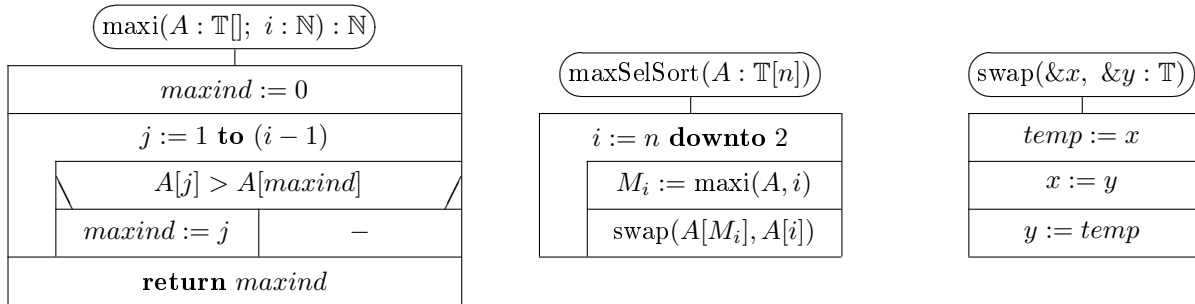
Gyakorlatjegyzetek

Gyakorlatvezető: Dr. Ásványi Tibor
Csoport: 16 (2022/23/2. szemeszter)

2023. április 5.

1. gyakorlat

1.1. Maximumkiválasztásos rendezés



Példa a használatára: $M_i := \text{maxi}(B, 5)$

- a B valójában egy pointer
- felteszünk, hogy elérhetjük a B elemszámát (mintha amolyan objektum lenne): $*B = B[0]$; $*(B+i) = B[i]$

Sorbarendezés illusztrációja

- $\langle 3, 1, 2, 4, 2' \rangle \rightarrow$ monoton növekvő \rightarrow legvégére
- $\langle 3, 1, 2, 2'|4 \rangle \rightarrow$ rendezetlen | rendezett
- $\langle 2', 1, 2|3, 4 \rangle$
- $\langle |1, 2', 2, 3, 4 \rangle \rightarrow \langle 1, 2', 2, 3, 4 \rangle$

Hatékonyság. Ilyenkor **felülről** ($MT(n)$) és **alulról** ($mT(n)$) kell becsülni a program *műveletidejét* / *hatékonyságát* / *futásidejét* ahol csupán a nagyságrendet kell figyelni: $c \cdot n$, $n!$, n^2 , $\log n$, stb.

$$T(n) = ? = \sum_{i=2}^n (i-1) = \sum_k^{n-1} k = \frac{n(n-1)}{2} = \frac{1}{2}n^2 - \frac{1}{2} \tag{1}$$

$$T(n) = \frac{1}{2}n^2 - \frac{1}{2} \in \Theta(n^2) \tag{2}$$

ahol $\Theta(\square)$ olyan fgv.-ekből álló fgv.osztály, mely hasonló nagyságrendű függvényekből áll, mint az argumentuma (amit itt \square jelöl)

Az n^2 -es algoritmusok eléggé lassúak, több évtizedig is tarthat a futása elég nagy mennyiségű bemeneten. Ez **absztrakt idő**, nem fizikai idő – ingadozni fog 10%-ot egy határon belül.

Rendezés stabilitás. Ha két azonos kulcsú elem egy adott sorrendben van, mindig ugyanabban lesznek, akárhányszor futtadjuk le a programot

Maximumkiválasztásos rendezés: **nem stabil**

Lehet javítani a maximumkiválasztásos rendezésen

1.2. (Naív) Buborékrendezés

$\langle 3, 1, 2, 4, 2' \rangle$

$\langle 1, 3, 2, 4, 2' \rangle$

$\langle 1, 2, 3, 4, 2' \rangle$

$\langle 1, 2, 3, 2'|4 \rangle$

$\langle 1, 2|2', 3, 4 \rangle \rightarrow \langle 1, 2, 2', 3, 4 \rangle$

Stabilitás: stabil

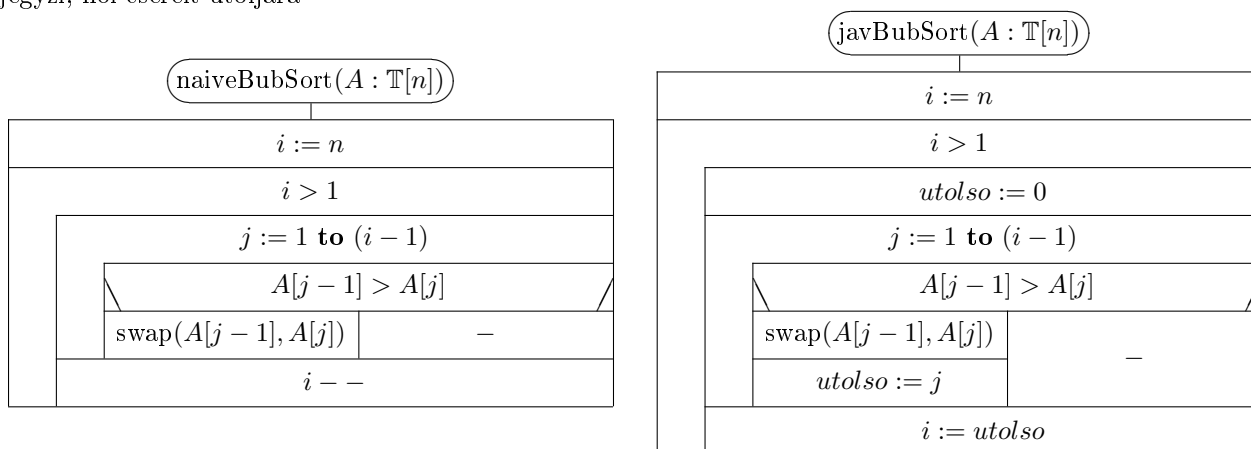
Iterációk: pontosan ugyanannyit

Hatékonyság: elég rossz (még rosszabb is), mert picit fölöslegesen dolgozik ($\Theta(n^2)$)

Ha egy adott szakaszon / ponttól nem cserél, ott biztosan rendezett \rightarrow megoldás: *jegyezzük meg, h hol cserélt utoljóra*

1.3. (Javított) Buborékrendezés

Megjegyzni, hol cserélt utoljóra



min. műveletigény: $mT(n) = n - 1 \in \Theta(n)$

max. műveletigény: $MT(n) = \frac{1}{2}n^2 - \frac{1}{2} \in \Theta(n^2) \rightarrow$ ha csökkenő sorrendben van az eredeti

2. gyakorlat

2.1. Beszúró rendezés

- a buborékoshoz képest javított
- ketté vágjuk
 - hagyományosan az *eleje* rendezett
 - nincs a kettő résztömb között kapcsolat
- stabil rendezés, helyben $\rightarrow \Theta(1)$ **munkatárral** tudja rendezni
- ösztönösen használt, intuitíve jövő algoritmus

$\langle 5, 3, 7, 2, 4, 3' \rangle$

$\langle 3, 5, 7 | 2, 4, 3' \rangle \rightarrow$ beillesztjük a megfelelő helyre a rendezetlen első elemét

$\langle 2, 3, 5, 7 | 4, 3' \rangle$

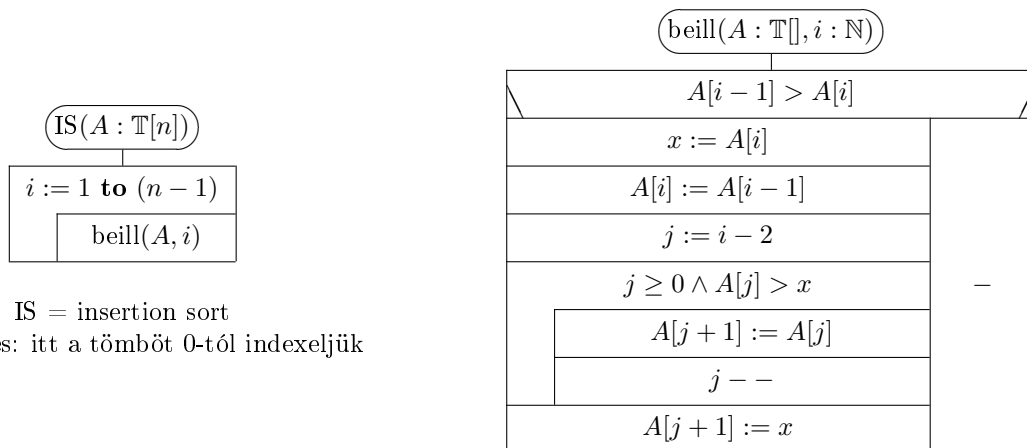
$\langle 2, 3, 4, 5, 7 | 3' \rangle (*)$

$\langle 2, 3, 4, 5, \square, 7 \rangle$ ahol $x := 3'$

$\langle 2, 3, 4, \square, 5, 7 \rangle$

$\langle 2, 3, \square, 4, 5, 7 \rangle \leftarrow x$ -et beillesztjük az üres helyre

$\langle 2, 3, 3', 4, 5, 7 \rangle$ beillesztés után



IS = insertion sort

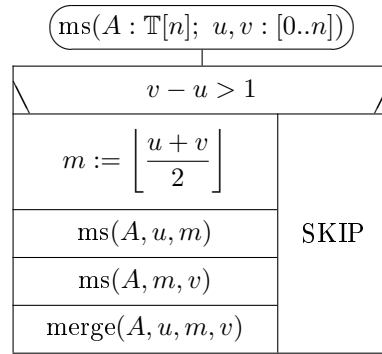
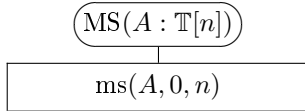
Megjegyzés: itt a tömböt 0-tól indexeljük

- műveletigény:
 - $mT(n) = n - 1 \in \Theta(n)$
 - $MT(n) = (n - 1) + \sum_{i=1}^{n-1} (n - 1) = (*) = \frac{1}{2}n^2 - \frac{1}{2} \in \Theta(n^2)$
 - átlagos műveletigény \rightarrow ea. jegyzetben található
- mitől jobb a buborékrendezésnél?
 - csak akkor cserél, ha nincs a helyén
 - $(k + 2)$ db a mozgatások száma, míg a bubisé $3k$ (?) (igazából gőzöm sincs)

2.2. Összefésülő rendezés (merge sort)

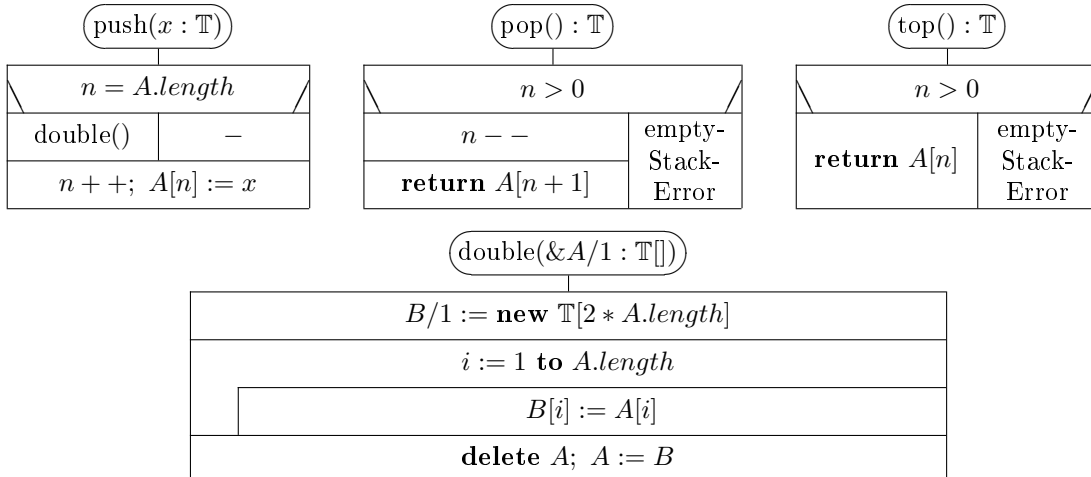
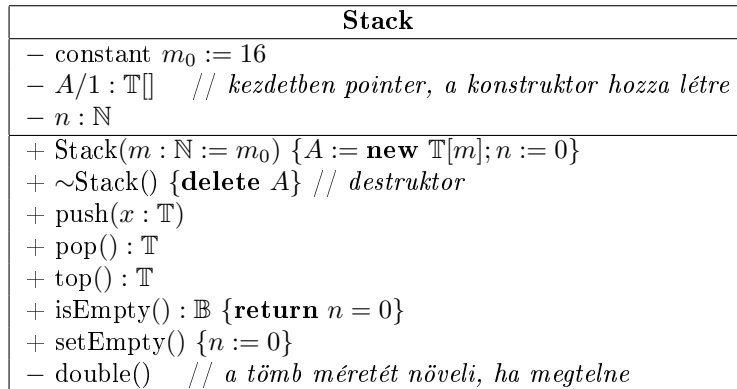
- „oszd meg és uralkodj”-elv, azaz:
 - szimmetrikusan elfelezzük \rightarrow külön-külön sorbarendezzük a résztömböket
 - akkor is szétválasztja, ha sorba van rendezve
 - az egyelemű részsorozatok eleve rendezve vannak, így ezeket összefuttatja
 - rekurziós szintekkel feljebb megy és összefésüli a résztömböket
- rekurziós mélység: $\simeq \log_2 n$;
 - minden szinten szétvágást és összefésülést hajt végre
 - rekurziós memóriaigény / futásidő minden szintn $\Theta(n)$, kivéve a 0-1. szinteken
- rendezés: stabil
- hatékonyság: akár $mT(n) \in \Theta(\log n)$, akár $MT(n) \in \Theta(n \log n)$, nem lehet lineáris (de ettől függetlenül még jónak számít)

Az ábrát hadd ne gépeljem be, megtalálható amúgyis az ea. jegyzetben.



2.3. Verem (stack) adattípus

Megjegyzés: 1-től indexeljük az elemeket (ahol az $n := 0$ a pillanatnyi fizikai mérete a tömbnek)



3. gyakorlat

3.1. Verem felhasználása: lengyel jelölés kiértékelése

- matematikai kifejezések jelölése:
 - infix jelölés (hagyományos): $5 + 3 \cdot 4 / (2 + 3 - 1)$
 - postfix jelölés (lengyel forma): $5\ 3\ 4\ *\ 2\ 3\ +\ 1\ -\ /\ +\ \#$
 - * #: a string végét jelöli (\sim C-ben `'\0'`)
 - * btw, a Wikipédia szerint a lengyel jelölés valójában a *prefix* jelölést jelenti, míg a *postfix* jelölést *reverse Polish notation*-nek nevezi `"_(\.\.)_/"`
- miért jó? \rightarrow egyes fordítóprogramok átalakítják lengyel formára, mert nagyon könnyű kiértékelni
- kiértékelésük veremmel:
 - *lengyel forma*: számok a verembe, az operátorok „kiveszik” (`pop()`-olják) a szükséges számú argumentumokat
 - *infix forma*: műveleti jelek a verembe (+, -, zárójelek, #), a számokkal meg lesz valami – sajnos nem értem, hogy működik :')

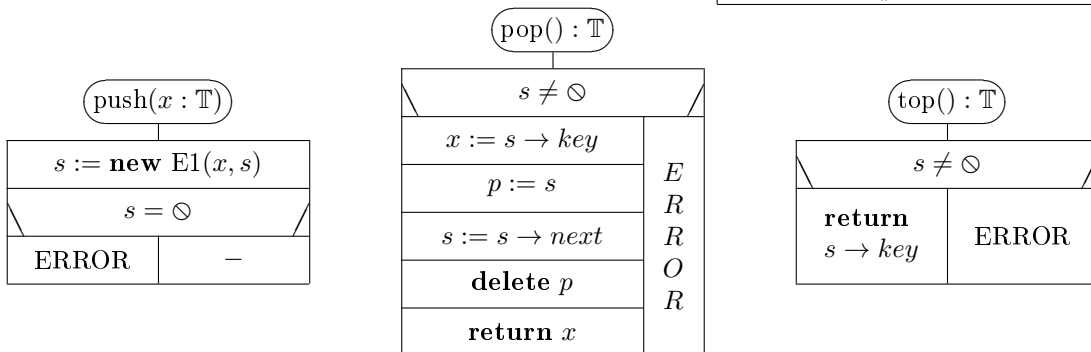
Az ábrákat egyelőre nem rajzolnám fel. Gyakorlásként meg lehet írni a struktogramját a postfix-kiértékelés és az infix-kiértékelés algoritmusnak.

3.2. Verem adattípus másképp

S1L (singly linked list) – egyszerű egyirányú lista

E1	
+ <i>key</i> : T	
+ <i>next</i> : E1* := \emptyset	
+ E1()	
+ E1(<i>x</i> : T) { <i>key</i> := <i>x</i> }	
+ E1(<i>x</i> : T; <i>p</i> : E1*) { <i>key</i> := <i>x</i> ; <i>next</i> := <i>p</i> }	

Stack / S1L	
– <i>s</i> : E1*	
+ Stack() { <i>s</i> := \emptyset }	
+ push(<i>x</i> : T) { <i>s</i> := new E1(<i>x</i> , <i>s</i>)}	
+ pop() : T	
+ top() : T	
+ isEmpty() : B {return <i>s</i> = \emptyset }	
+ setEmpty()	



A maradék stuki szorgalmi-házi.

4. gyakorlat

4.1. Sor / Lánc adatszerkezet

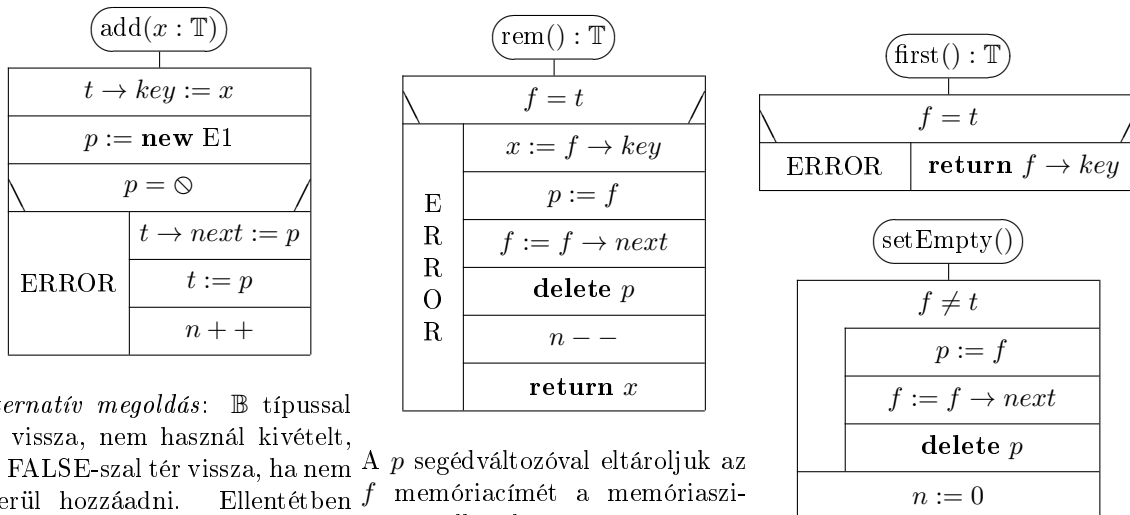
First In First Out (FIFO) adatszerkezet

Queue	
-	$f, t : \mathbf{E1}^*$
-	$n : \mathbb{N} := 0$
+	Queue() { $f := t := \mathbf{new E1}$ } // konstruktor
+	add($x : \mathbb{T}$) // sor végére
+	rem() : \mathbb{T} // pop()-nak felel meg
+	first() : \mathbb{T} // ritkán használják
+	length() : \mathbb{T} {return n } // isEmpty() : \mathbb{B} helyett
+	setEmpty()
+	~Queue() {setEmpty(); delete f } // destruktork

Ha képes az $[i]$ -edik elemét lekérdezni, akkor már nem queue-ról / sorról van szó.
3 klasszikus megoldása létezik (ábrákat pls hadd ne):

- A) f közvetlenül az első elemre, t közvetlenül az utolsóra mutat
- B) f közvetlenül az első elemre, t közvetlenül egy önálló végelemre mutat
- végelem: inicializálatlan kulcsú, \ominus -ra mutat a *next* adattagja
 - amikor az $\text{add}(x)$ metódusát meghívjuk, inicializálja eme végelemet (beállítja x -re a kulcsot) és generál a végére egy új végelemet
- C) *ciklikus*: a végelem rámutat a fejelemre (azaz az első elemre)

Itt a B) modell szerint írjuk meg. A megjegyzések az osztálydiagramban ezt a modellt szemléltetik.
Szorg-hf: megírni a maradék stratégia egyikével.



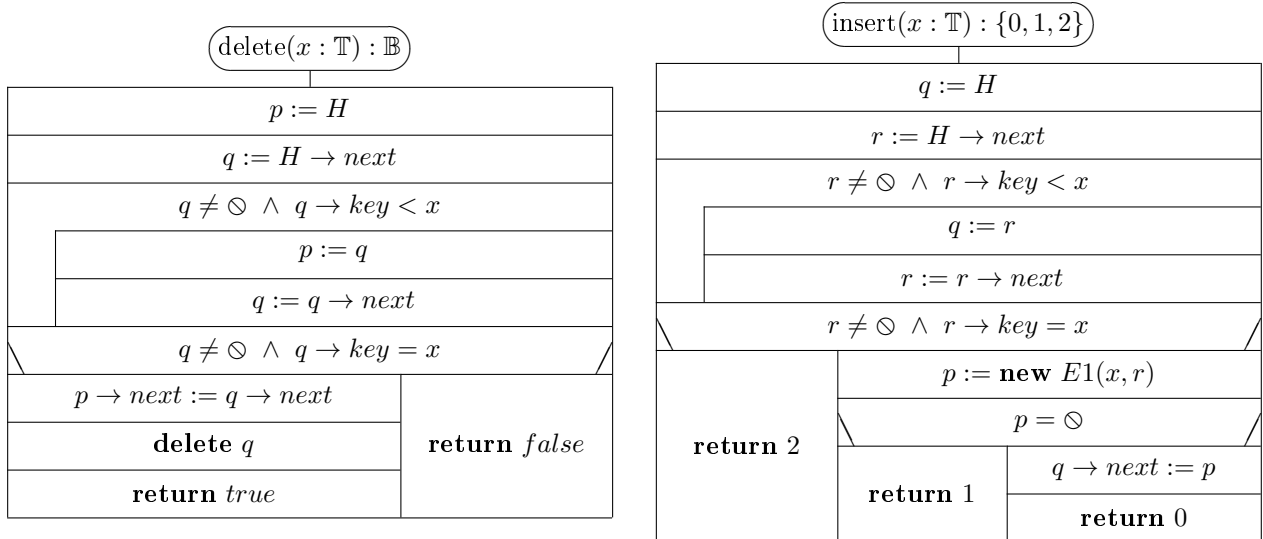
Alternatív megoldás: \mathbb{B} típusal tér vissza, nem használ kivételt, így FALSE-szal tér vissza, ha nem sikerül hozzáadni. Ellentétben f memóriacímét a memóriaszi-
könnyebben elrejtődnek a hibák. várgás elkerülése végett.

4.2. Halmaz adatszerkezet fejelemes listával (H1L)

- Növekvő sorrendben tárolja az elemeket (szig. mon. növ. \uparrow).
- Minden elem csak egyszer szerepelhet.
- A halmaz fejelemes egyirányú listát alkalmaz (H1L).

SET
- $H : E1^*$
+ SET() { $H := \text{new } E1()$ }
+ insert($x : T$) : {0, 1, 2}
+ delete($x : T$) : \mathbb{B}
+ search($x : T$) : \mathbb{B}
+ setEmpty()
+ isEmpty() : \mathbb{B} {return $H \rightarrow next = \emptyset$ }
+ \sim SET() {setEmpty(); delete H }

Az insert()-hez némi magyarázat: 0 - siker; 1 - memória túlsordulás; 2 - már benne van.
A search() TRUE-val tér vissza, ha megtalálja a szóban forgó elemet.



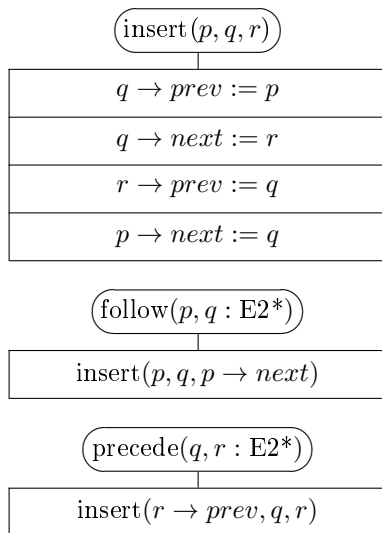
Érdemes megfigyelni a ciklusfeltételekben az állítások sorrendjét: $q \neq \emptyset \wedge q \rightarrow key < x$. Ha a $q \neq \emptyset$ FALSE-szal tér vissza, a hátralévő részét ki sem értékeli \rightarrow hangyányit hatékonyabb, mint a fordított sorrendben.
A maradék metódus szorg-hf.-nek lett feladva

5. gyakorlat

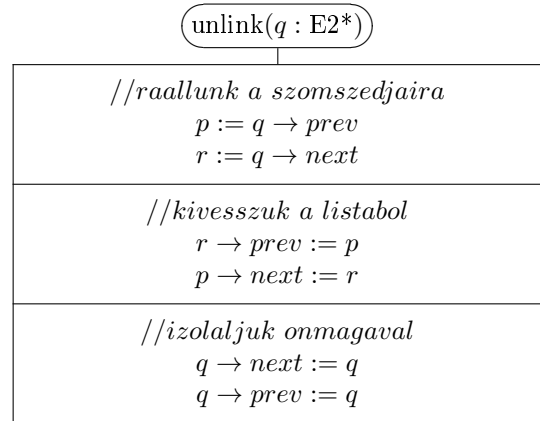
5.1. Ciklikus kétirányú lista (C2L)

E2
+ $key : T$
+ $next, prev : E2^* := \text{this}$ // önmagára inicializálja
- insert(p, q, r)
+ follow($p, q : E2^*$)
+ precede($q, r : E2^*$)
+ unlink($q : E2^*$)

- fejelemes (alapértelmezetten ilyen): H (key adat-tagja inicializálatlan)
- végén lehetne NULL is, de praktikusabb, ha összekötjük \rightarrow hence: ciklikus
- rövidítése: C2L
- alapvetően 2 művelet (3, ha szigorúan vesszük; 4, ha annál is szigorúbban)
 1. Beszúrás két elem közé: insert(p, q, r) (segéd-függvény, jellemzően privát)
 2. Beszúrás elé / mögé: follow($p, q : E2^*$), precede($q, r : E2^*$)
 3. Elem kifűzése: unlink($q : E2^*$)



Fontos: nem törli, csak függetleníti a láncból

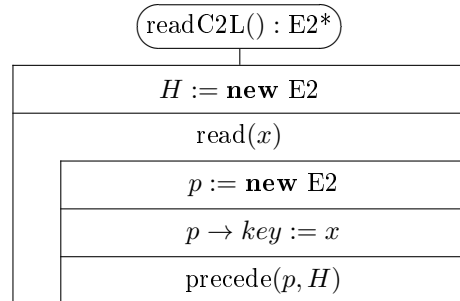


Miért jó, hogy ciklikus?

- bárhova be lehet szúrni
- legvégére hogyan a leghatékonyabb?
 1. follow($H \rightarrow prev, q$)
 2. precede(q, H)
- ekvivalensek, de a második elhanyagolhatóan hatékonyabb

További lehetséges műveletek: readC2L() : $E2^*$,
slice() : $E2^*$ (utóbbi egy egész listaszakaszt hoz létre)

Ennek fényében nézzük meg a gyorsrendezést!

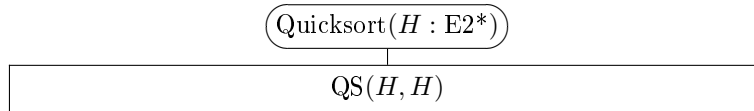


5.2. Quicksort

- működése:
 - kiválasztunk egy tengelyt (pivotot) (az eredetiben véletlenszerűen, itt az első eleme a listának)
 - átrendezzük az elemeit úgy, h a tengely elé kerüljenek a kisebbek, mögé a nagyobbak
 - felbontjuk részlistákra (particionáljuk) és ugyanígy ismétéljük az eljárást, amíg 2-eleműeket nem kapunk
 - legvégül összefésüljük
- *stabil* rendezés (C2L-re, a tömbrendező változatánem az)
- rendelkezik fejelemmel (H)
- kvízkérdésekből szerzett állítások
 - „oszd meg és uralkodj” elvű algoritmus
 - a particionálás egy-elemű résztömbre nem hajtódik végre
 - a tengely kiválasztása és a részekre bontás mindig lineáris időben befejeződik
 - a quicksort particionáló eljárása közben a tengellyel egyenlők a tengely elé és mögé is kerülhetnek

A kapcsolódó ábrák szintúgy a Teams-es órai jegyzetben találhatóak.

Jelöljük a köv. változók az alábbi értékeket: $p := H \rightarrow next$, $r := H \rightarrow prev$



Itt p és r közötti részt rendezzük a listának. Ilyenkor nem kell rendezni: *egyelemű, üreslista*.

